

с. аї.

с. бї.

с. гї.

с. єї.

лѣк.

гл. кѣ

с. аї.

с. єї.

с. лѣ.

с. лѣ.

Іѡан.

гл. к.

с. аї.

лѣк.

гл. кѣ

с. лѣ.

Іѡан.

гл. к.

с. к.

Между това време нѣкои ѿ стражѣри-
тѣ дошлѣ въ градѣтъ, и ѿбавили на
Архїерейтѣ сичкото онова дѣто сѣ слѣ-
чило, и тїи като сѣ собрали сѣ съ стар-
цытѣ, направили совѣтъ, и на стра-
жаритѣ дали доволно сребро, и имъ за-
повѣдали да казватъ, чи оученицытѣ
Иисусовы оукрадали ношѣмъ своѣтъ
си оучителъ, когато тїи спавали. Вои-
нытѣ, като зѣли среброто (шари-
тѣ) исполнили повелѣніето Архїерейско.
Презъ него день сѣ явилъ Иисусъ и ѿши
на два оученицы, дѣто тїи ѿхождали
въ едно село цю сѣ назовава Еммаусъ.
Той не оупозналъ тѣмъ себе си по на-
предъ, освенъ когато пречѣпилъ хлѣ-
батъ и станалъ невидимъ ѿ Очитѣ
тѣхни. И другитѣ оученицы, като
сѣ собрали въ Иерусалимъ сѣдѣли на
едно доро до вечеръ, и затворили вра-
тата на храмината, защото сѣ есоали
ѿ Иудейтѣ. Тогѣва дошелъ Иисусъ, и
сталъ посрѣдъ тѣхъ и рекалъ тѣмъ:
миръ вамъ. И оученицытѣ исперешо ка-
то сѣ оустрашили, дѣмали, чи глѣдатъ
привидѣніе (вѣдѣ). Ила Иисусъ пока-
залъ тѣмъ своитѣ рацѣ и реверото си.